

1. Parametrizált görbék definíciója, típusai

Legyen $I \subset \mathbb{R}$ egy nem feltétlenül korlátos intervallum. *Parametrizált görbének* nevezünk egy $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ differenciálható leképezést, melyre minden $t \in I$ -re $c'(t) \neq \mathbf{0}$ (immerzió). Néha szükségünk lesz arra, hogy c többször is differenciálható, mindig feltesszük, hogy elegendően sokszor differenciálható. Az I intervallum a görbe *paramétertartománya*, melynek $t \in I$ elemei a görbe *paraméterei*. Egy $t \in I$ paraméterhez tartozó $c(t)$ pontot a görbe t paraméterű pontjának nevezzük. A továbbiakban görbén mindig parametrizált görbét értünk, azaz nem csak az $\text{Im}c \subset \mathbb{R}^3$ ponthalmazt tekintjük, hanem a paraméterezést is.

Ha $\text{Im}c$ a tér egy (affin) síkjában fekszik, akkor a c görbe *síkgörbe*.

A c görbe *érintőegyenese* a t_0 paraméterű pontban a $c(t_0)$ ponton átmenő, $c'(t_0)$ irányvektorú egyenes, azaz a $c(t_0) + \alpha c'(t_0)$ (paraméterezett) egyenes ($\alpha \in \mathbb{R}$).

A c görbét *biregulárisnak* hívjuk, ha minden $t \in I$ paraméterre $c'(t)$ és $c''(t)$ lineárisan függetlenek. Bireguláris görbe t_0 paraméterhez tartozó *simulósíkja* a $c(t_0)$ ponton átmenő, az első két derivált által kifeszített sík, melyet paraméterezhetünk $\{c(t_0) + \alpha c'(t_0) + \beta c''(t_0) \mid \alpha, \beta \in \mathbb{R}\}$ alakban.

A $c_1: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ és a $c_2: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbék *kongruensek*, ha van egy olyan f egybevágóság, hogy $c_2 = f \circ c_1$. Ha az f eltolás, akkor *paralel* görbék. Könnyen meggondolható, hogy mindkettő ekvivalenciareláció.

1. állítás. *Ha egy $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ bireguláris parametrizált görbének a t paraméterű pontban az érintőegyenese e , simulósíkja S , akkor az f egybevágóság általi $\tilde{c} = f \circ c$ képe szintén bireguláris parametrizált görbe, melynek a t pontban az érintőegyenese $f(e)$, simulósíkja $f(S)$.*

Bizonyításvázlat. Az f egybevágóságot felbonthatjuk egy φ ortogonális transzformáció, és egy τ eltolás kompozíciójára: $f = \tau \circ \varphi$. Ekkor f deriváltja minden pontban φ , és így a \tilde{c} görbe deriváltja a t pontban $\tilde{c}'(t) = \varphi(c'(t))$. Mivel a φ ortogonális, így a magtere triviális, melyből látjuk, hogy \tilde{c} parametrizált görbe. Hasonlóan felírhatjuk a második deriváltat is: $\tilde{c}''(t) = \varphi(c''(t))$. Mivel φ ortogonális, ezen deriváltak mutatják, hogy \tilde{c} bireguláris. A \tilde{c} görbe érintőegyenésének egy pontja $\tilde{c}(t) + \alpha \tilde{c}'(t) = f(c(t)) + \alpha \varphi(c'(t)) = \tau \circ \varphi(c(t) + \alpha c'(t))$, így az érintőegyenese $f(e)$. Hasonlóan meggondolható a simulósík is. \square

A $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbe *ekvivalens* a $\tilde{c}: \tilde{I} \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbével, ha van olyan $\Theta: I \rightarrow \tilde{I}$ diffeomorfizmus (oda-vissza differenciálható bijekció), hogy $c = \tilde{c} \circ \Theta$. A Θ leképezést *paramétertranszformációnak* nevezzük, és a c görbét a \tilde{c} görbe *átparaméterezettjének* hívjuk. Mivel a Θ diffeomorfizmus, a Θ' derivált nem lehet 0, és a folytonosság miatt az előjele állandó. Ha ez az előjel pozitív, akkor Θ irányítástartó, ha negatív, akkor irányításváltó. A görbék között az immént bevezetett ekvivalencia reláció egy ekvivalenciareláció. Két ekvivalens görbe mint ponthalmaz megegyezik.

2. állítás. *Ha $\Theta: I \rightarrow \tilde{I}$ diffeomorfizmus, akkor egy $\tilde{c}: \tilde{I} \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizált görbe $c = \tilde{c} \circ \Theta: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ átparaméterezettje is parametrizált görbe. Az átparaméterezés során a biregularitás megőrződik.*

Bizonyításvázlat. A c összetett függvény differenciálható, mivel \tilde{c} és Θ az. A láncszabályt alkalmazva

$$c'(t) = \tilde{c}'(\Theta(t))\Theta'(t). \quad (1)$$

Tudjuk, hogy \tilde{c}' és Θ' nem tűnik el, így c' sem.

A biregularitás megőrződését indirekten bizonyítjuk. Tegyük fel, hogy c nem bireguláris, azaz van egy olyan $t_0 \in I$ paraméterpont, melyre $c'(t_0)$ és $c''(t_0)$ lineárisan összefüggenek. Mivel $c'(t_0) \neq \mathbf{0}$, így létezik egy $\lambda \in \mathbb{R}$, hogy $c''(t_0) = \lambda c'(t_0)$. Ezt az (1) segítségével írjuk fel:

$$\begin{aligned} \tilde{c}''(\Theta(t_0))(\Theta'(t_0))^2 + \tilde{c}'(\Theta(t_0))\Theta''(t_0) &= \lambda \tilde{c}'(\Theta(t_0))\Theta'(t_0), \\ \tilde{c}''(\Theta(t_0))(\Theta'(t_0))^2 + \tilde{c}'(\Theta(t_0))(\Theta''(t_0) - \lambda\Theta'(t_0)) &= \mathbf{0}. \end{aligned}$$

Mivel ez egy lineáris kombináció a \tilde{c} görbe $\Theta(t_0)$ -beli deriváltjai között, és \tilde{c} bireguláris, azt kapjuk, hogy $\Theta'(t_0) = 0$, ami ellentmondás. \square

3. állítás. A görbék érintőegyenese, és biregularitás esetén a simulósíkja paramétertranszformációval szemben invariáns.

Bizonyításvázlat. Az előző állítás jelöléseit és eredményeit használva, a c görbe t ponthoz tartozó érintőegyenésének pontjai:

$$c(t) + \alpha c'(t) = \tilde{c}(\Theta(t)) + \alpha \tilde{c}'(\Theta(t))\Theta'(t) = \tilde{c}(\Theta(t)) + (\alpha\Theta'(t))\tilde{c}'(\Theta(t)),$$

ami pontosan a \tilde{c} görbe $\Theta(t)$ paraméteréhez tartozó érintőegyenés felírása ($\Theta'(t) \neq 0$ állandó).

A simulósík hasonlóan meggondolható. □

2. Görbék ívhossza

4. állítás. Egy $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbére

$$\|c(b) - c(a)\| \leq \int_a^b \|c'(t)\| dt.$$

Bizonyításvázlat. Tetszőleges $\mathbf{e} \in \mathbb{R}^3$ egységvektorra használva a Newton–Leibniz-tételt és a Cauchy–Schwarz-egyenlőtlenséget

$$\langle c(b) - c(a), \mathbf{e} \rangle = \int_a^b \langle c'(t), \mathbf{e} \rangle dt \leq \int_a^b \|c'(t)\| dt.$$

Ezt az egyenlőtlenséget az $\mathbf{e} = \frac{c(b)-c(a)}{\|c(b)-c(a)\|}$ egységvektorra felírva kapjuk a bizonyítandó állítást. □

A 4. állításban szereplő integrált triviálisan becsülve kapjuk a következőt:

Görbék középérték tétele. Tetszőleges $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbére

$$\|c(b) - c(a)\| \leq \sup_{a \leq t \leq b} \|c'(t)\|(b - a).$$

Tekintsünk egy $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbét. Az $[a, b]$ intervallum egy \mathcal{F} felosztásán az $a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b$ osztópontokat értjük. Az \mathcal{F} felosztás finomsága a $\delta = \max_{i=1, \dots, n} (t_i - t_{i-1})$ szám. Az \mathcal{F} felosztás finomításán egy olyan \mathcal{G} felosztást értünk, melyben szerepelnek az \mathcal{F} felosztás t_i osztópontjai.

A c görbe \mathcal{F} felosztáshoz tartozó beírt poligon hossza

$$\ell(c, \mathcal{F}) = \sum_{i=1}^n \|c(t_i) - c(t_{i-1})\|.$$

A háromszög-egyenlőtlenségből adódik, hogy ha \mathcal{G} az \mathcal{F} felosztás finomítása, akkor $\ell(c, \mathcal{F}) \leq \ell(c, \mathcal{G})$. A c görbe ívhossza a beírt poligonok hosszának legkisebb felső korlátja, azaz

$$L(c) = \sup\{\ell(c, \mathcal{F}) \mid \mathcal{F} \text{ az } [a, b] \text{ felosztása}\}.$$

5. állítás. Adott $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbére, minden $\varepsilon > 0$ -hoz létezik $\delta > 0$, hogy ha \mathcal{F} egy δ -nál finomabb felosztása az $[a, b]$ intervallumnak, akkor

$$\left| \int_a^b \|c'(t)\| dt - \ell(c, \mathcal{F}) \right| < \varepsilon.$$

Bizonyításvázlat. Rögzítsünk egy $\varepsilon > 0$ -t. A Riemann-integrál definíciója szerint van olyan $\delta_1 > 0$, hogy ha az \mathcal{F} felosztás δ_1 -nél finomabb, akkor

$$\left| \int_a^b \|c'(t)\| dt - \sum_{i=1}^n \|c'(t_i)\|(t_i - t_{i-1}) \right| < \frac{\varepsilon}{2}. \quad (2)$$

A c' függvény egyenletesen folytonos az $[a, b]$ intervallumon, így van olyan $\delta_2 > 0$ szám, hogy ha $t, s \in [a, b]$ és $|t - s| < \delta_2$, akkor

$$\|c'(t) - c'(s)\| < \frac{\varepsilon}{2(b-a)}.$$

Legyen $\delta = \min(\delta_1, \delta_2)$, és tekintsünk egy δ -nál finomabb \mathcal{F} felosztást. Ekkor felhasználva a görbék közéérték tételét

$$\begin{aligned} \left| \ell(c, \mathcal{F}) - \sum_{i=1}^n \|c'(t_i)\|(t_i - t_{i-1}) \right| &= \left| \sum_{i=1}^n \|c(t_i) - c(t_{i-1})\| - \sum_{i=1}^n \|c'(t_i)\|(t_i - t_{i-1}) \right| \leq \\ &\leq \left| \sum_{i=1}^n \sup_{t_{i-1} \leq s_i \leq t_i} \|c'(s_i)\|(t_i - t_{i-1}) - \sum_{i=1}^n \|c'(t_i)\|(t_i - t_{i-1}) \right| \leq \\ &\leq \left| \sum_{i=1}^n \sup_{t_{i-1} \leq s_i \leq t_i} \|c'(s_i) - c'(t_i)\|(t_i - t_{i-1}) \right| < \frac{\varepsilon}{2} \end{aligned}$$

Ez a (2) egyenlőtlenséggel adja a bizonyítandó állítást. □

Következmény. Tetszőleges $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbére

$$\int_a^b \|c'(t)\| dt = L(c).$$

A $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbe *pályasebessége* a deriváltvektorának a hossza, a $v: I \rightarrow \mathbb{R}, v(t) = \|c'(t)\|$ függvény. Ha ez a függvény azonosan 1, akkor a c görbét *egység-pályasebességűnek, ívhossz szerint paraméterezettnek* vagy *természetes paraméterezésűnek* nevezzük.

Egy c görbe *ívhossza* a pályasebességének a paramétertartományon vett integrálja (akkor is, ha I nem véges):

$$L(c) = \int_I v(t) dt = \int_I \|c'(t)\| dt.$$

Ha az I intervallum bal oldali végpontja a (ami akár $-\infty$ is lehet), akkor a $\zeta: I \rightarrow [0, L(c)]$ *ívhossz-függvényt* a

$$\zeta(t) = \int_a^t v(\tau) d\tau$$

formula definiálja. Azt adja meg, hogy milyen hosszú a görbe a t paraméterű pontig.

Bár a következő két állítás egyszerűen meggondolható az ívhossz beírt poligonos definíciójából, az integrálos definícióból bizonyítjuk.

6. állítás. *A c görbének és az f egybevágósági transzformációval elmozgatott $\tilde{c} = f \circ c$ görbének az ívhossza megegyezik.*

Bizonyításvázlat. Az 1. állítás bizonyításához hasonlóan $f = \tau \circ \varphi$, és ekkor

$$\|\tilde{c}'(t)\| = \|\varphi(c'(t))\| = \|c'(t)\|,$$

mivel a φ normatartó. Ekkor az ívhossz:

$$L(\tilde{c}) = \int_I \|\tilde{c}'(t)\| dt = \int_I \|c'(t)\| dt = L(c).$$

□

7. állítás. Az átparaméterezett görbék ívhossza nem változik.

Bizonyításvázlat. Feltehetjük, hogy a $\Theta: I \rightarrow \tilde{I}$ paramétertranszformáció irányítástartó. Ekkor a $c = \tilde{c} \circ \Theta$ görbe ívhossza

$$L(c) = \int_I \|c'(t)\| dt = \int_I \|\tilde{c}'(\Theta(t))\Theta'(t)\| dt = \int_I \|\tilde{c}'(\Theta(t))\| \|\Theta'(t)\| dt = \int_{\tilde{I}} \|\tilde{c}'(\tilde{t})\| d\tilde{t} = L(\tilde{c}),$$

ahol az utolsó előtti egyenlőségénél helyettesítéses integrálást alkalmaztunk. \square

8. állítás. Minden görbe ekvivalens egy ívhossz szerint paraméterezett görbével.

Bizonyításvázlat. A ζ ívhosszfüggvény egy pozitív függvény integrálfüggvénye, így szigorúan monoton növekvő és differenciálható ($\zeta'(t) = \|c'(t)\| > 0$). Értelmezhető így a $\zeta^{-1}: [0, L(c)] \rightarrow I$ inverze, mely az inverz függvény tétele szerint differenciálható, és deriváltja

$$(\zeta^{-1})'(s) = \frac{1}{\zeta'(\zeta^{-1}(s))} = \frac{1}{\|c'(\zeta^{-1}(s))\|}.$$

Tehát ζ^{-1} diffeomorfizmus, és így a 2. állítás szerint a $\tilde{c} = c \circ \zeta^{-1}$ parametrizált görbe, mely a c görbével ekvivalens. Ennek a pályasebessége

$$\tilde{v}(s) = \|\tilde{c}'(s)\| = \|c'(\zeta^{-1}(s))(\zeta^{-1})'(s)\| = \left\| c'(\zeta^{-1}(s)) \frac{1}{\|c'(\zeta^{-1}(s))\|} \right\| = 1,$$

azaz valóban ívhossz szerint paraméterezett. \square

3. Természetes paraméterezésű görbék görbülete és torziója

Ebben az alfejezetben minden görbéről feltesszük, hogy ívhossz szerint van paraméterezve. Ennek jelzésére t helyett s paramétert használunk. Egy természetes paraméterezésű $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbe görbülete a $\kappa: I \rightarrow \mathbb{R}$, $\kappa(s) = \|c''(s)\|$ függvény.

9. állítás. A görbület egybevágósági transzformációval és paramétertranszformációval szemben invariáns.

Bizonyításvázlat. Az egybevágóság-invariancia az eddigi jelöléseket használva a $\tilde{c}''(s) = \varphi(c''(s))$ egyenlőségen és φ normatartásán alapszik. A paramétertranszformációnál azt használjuk, hogy az átparaméterezett görbe is természetes paraméterezésű, amiből kapjuk, hogy $|\Theta'(s)| = 1$, és így $\Theta''(s) = 0$. \square

Természetes paraméterezés esetén $\|c'(s)\| = 1$, amit deriválva kapjuk, hogy a $c'(s)$ és a $c''(s)$ vektorok merőlegesek. Így egy természetes paraméterezésű görbe pontosan akkor bireguláris, ha a görbülete nem tűnik el.

10. állítás. Egy görbe pontosan akkor parametrizált egyenes, ha a görbületi függvénye azonosan 0.

Bizonyításvázlat. Egyenes esetén az irányvektorral párhuzamosak a deriváltak, így sehol nem bireguláris, azaz a görbülete mindenütt 0. Visszafelé, ha a görbülete 0, akkor a c' függvény konstans, azaz $c(s) = \mathbf{a}s + \mathbf{b}$ alakú ($\mathbf{a}, \mathbf{b} \in \mathbb{R}^3$), azaz a görbe egyenes. \square

A továbbiakban a görbéről a biregularitást is feltesszük. A $t(s) = c'(s)$ egységvektort érintővektornak nevezzük. Az $n(s) = \frac{c''(s)}{\kappa(s)}$ vektort ($c''(s)$ irányú egységvektor) a $c(s)$ pontbeli főnormálvektornak nevezzük. Már láttuk, hogy ez a vektor merőleges az érintővektorra. Ezek $b(s) = t(s) \times n(s)$ vektoriális szorzatát binormális vektornak nevezzük.

A (t, n, b) hármast a görbe Frenet-féle hároméljének vagy kísérő triéderének nevezzük. Ez a görbe minden pontjában egy pozitívan irányított ortonormált bázis.

A $t(s)$ és a $n(s)$ vektorok a $c(s)$ -beli simulósíkot feszítik ki. Az $n(s)$ és a $b(s)$ által kifeszített síkot normálsíknak, míg a $t(s)$ és a $b(s)$ által kifeszített síkot rektifikáló síknak nevezzük.

11. állítás. Legyen a $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ természetes paraméterezésű bireguláris görbe Frenet-féle hároméle (t, n, b) , és f a tér egy egybevágósága, melynek lineáris része φ . Ekkor a $\tilde{c} = f \circ c$ görbe Frenet-féle hároméle

$$\tilde{t} = \varphi \circ t, \quad \tilde{n} = \varphi \circ n, \quad \tilde{b} = \varepsilon \varphi \circ b,$$

ahol $\varepsilon = \det \varphi = \pm 1$.

Bizonyításvázlat. Az 1. állítás bizonyításában már láttuk, hogy $\tilde{c}'(s) = \varphi(c'(s))$ és $\tilde{c}''(s) = \varphi(c''(s))$. Ez az érintővektorokra vonatkozó azonosságot azonnal adja, és ha figyelembe vesszük, hogy φ normatartó, akkor a normálvektorok közöttit is látjuk. A binormális vektoroknál a $\varphi(\mathbf{a}) \times \varphi(\mathbf{b}) = \det \varphi \cdot \varphi(\mathbf{a} \times \mathbf{b})$ összefüggést kell használni. \square

12. állítás. A $\tilde{c} = c \circ \Theta$ átparaméterezett görbe Frenet-féle hároméle

$$\tilde{t} = \varepsilon t \circ \Theta, \quad \tilde{n} = n \circ \Theta, \quad \tilde{b} = \varepsilon b \circ \Theta,$$

ahol $\varepsilon = \Theta' = \pm 1$

Bizonyításvázlat. Az eddigiek alapján ez könnyen adódik. \square

Tudjuk, hogy $b(s) = t(s) \times n(s)$, melynek a deriváltja

$$b'(s) = t'(s) \times n(s) + t(s) \times n'(s),$$

melyben az első tag $\mathbf{0}$, így $b'(s) \perp t(s)$. Másrészt $b(s)$ egység hosszú, így $b'(s) \perp b(s)$. Ezekből azt kapjuk, hogy a $b'(s)$ vektor $n(s)$ irányú. Így a $b'(s)$ vektort felírhatjuk $b'(s) = -\tau(s)n(s)$ alakban. Az így definiált $\tau: I \rightarrow \mathbb{R}$ függvényt *torziófüggvénynek* nevezzük.

13. állítás. A torziófüggvény irányítástartó egybevágósággal, és tetszőleges paramétertranszformációval szemben invariáns, míg irányításváltó egybevágóság esetén előjelet vált.

Bizonyításvázlat. Az előző két állításból könnyen kihozható. \square

Az érintővektor deriváltja $t'(s) = c''(s) = \kappa(s)n(s)$.

Az $n(s) = b(s) \times t(s)$ vektor deriváltja

$$n'(s) = b'(s) \times t(s) + b(s) \times t'(s) = -\tau(s)n(s) \times t(s) + \kappa(s)b(s) \times n(s) = -\kappa(s)t(s) + \tau(s)b(s).$$

Összefoglalva a Frenet-féle háromél deriváltjai

$$\begin{aligned} t'(s) &= \kappa(s)n(s) \\ n'(s) &= -\kappa(s)t(s) + \tau(s)b(s) \\ b'(s) &= -\tau(s)n(s) \end{aligned}$$

melyeket *Frenet-formuláknak* nevezünk.

4. Általános görbe görbülete és torziója

Egy nem ívhossz szerint paraméterezett $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbét a 8. állítás szerint megkaphatjuk egy $\tilde{c}: \tilde{I} \rightarrow \mathbb{R}^3$ természetes paraméterezésű görbéből a $c = \tilde{c} \circ \Theta$ átparaméterezéssel, ahol $\Theta: I \rightarrow \tilde{I}$ irányítástartó paramétertranszformáció. Ekkor értelmezhetjük a \tilde{c} görbe görbületét, torzióját, Frenet-féle hároméljét. Ha a \tilde{c} görbe görbülete $\tilde{\kappa}$, torziója $\tilde{\tau}$ és Frenet-féle háromélje $(\tilde{t}, \tilde{n}, \tilde{b})$, akkor a c görbe görbülete $\kappa = \tilde{\kappa} \circ \Theta$, torziója $\tau = \tilde{\tau} \circ \Theta$ és Frenet-féle hároméle $(t, n, b) = (\tilde{t} \circ \Theta, \tilde{n} \circ \Theta, \tilde{b} \circ \Theta)$. Az előző alfejezet eredményei szerint ezek az átparaméterezéstől nem függenek.

Ebben az alfejezetben ezekre adunk explicit, a paramétertranszformációt nem használó kifejezéseket.

A $c(t) = \tilde{c}(\Theta(t))$ összefüggést deriválva kapjuk, hogy

$$c'(t) = \tilde{c}'(\Theta(t))\Theta'(t),$$

és így $v(t) = \|c'(t)\| = \Theta'(t)$, mivel a Θ paramétertranszformációnk irányítástartó. A második derivált:

$$c''(t) = \tilde{c}''(\Theta(t))(\Theta'(t))^2 + \tilde{c}'(\Theta(t))\Theta''(t).$$

14. állítás. Egy általános c görbére vonatkozó Frenet-egyenletek a következők a $v(t) = \|c'(t)\|$ jelöléssel

$$\begin{aligned} t'(t) &= v(t)\kappa(t)n(t) \\ n'(t) &= -v(t)\kappa(t)t(t) + v(t)\tau(t)b(t) \\ b'(t) &= -v(t)\tau(t)n(t) \end{aligned}$$

Bizonyításvázlat. Ha például a $t(t) = \tilde{t}(\Theta(t))$ báziselemet deriváljuk, akkor azt kapjuk, hogy

$$t'(t) = \tilde{t}'(\Theta(t))\Theta'(t) = \tilde{\kappa}(\Theta(t))\tilde{n}(\Theta(t))v(t) = \kappa(t)n(t)v(t).$$

Hasonlóan kapjuk a többi összefüggést is. □

15. állítás. A c általános görbe Frenet-féle hároméle a következő:

$$t(t) = \frac{c'(t)}{\|c'(t)\|}, \quad b(t) = \frac{c'(t) \times c''(t)}{\|c'(t) \times c''(t)\|}, \quad n(t) = b(t) \times t(t).$$

Bizonyításvázlat. Az érintővektor a definíciónk szerint:

$$t(t) = \tilde{c}'(\Theta(t)) = \frac{c'(t)}{\Theta'(t)} = \frac{c'(t)}{\|c'(t)\|},$$

tehát az érintővektor ebben az esetben is az első derivált lenormálva.

A binormális vektort a \tilde{c} görbe érintő és főnormálisvektorának vektoriális szorzatából kapjuk, mely pozitív szorzótól eltekintve

$$b(t) \sim \tilde{c}'(t) \times \tilde{c}''(t) \sim c'(t) \times c''(t),$$

amiből a $b(t)$ vektort normálással megkapjuk. Arra is hivatkozhattunk volna, hogy a binormális vektor a simulósík normálvektora, ami az átparaméterezéstől független (de az irányát meg kell gondolni).

Mivel a Frenet-féle háromél az általános görbék esetében is pozitívan irányított ortonormált bázis, így a főnormálvektorra adott formulánk is helyes. □

16. állítás. Egy általános c görbe görbületét a

$$\kappa(t) = \frac{\|c'(t) \times c''(t)\|}{\|c'(t)\|^3}$$

formulával számolhatjuk.

Bizonyításvázlat. Felhasználjuk, hogy $\tilde{c}' \perp \tilde{c}''$, mivel \tilde{c} természetes paraméterezésű, így

$$\kappa(t) = \|\tilde{c}''(\Theta(t))\| = \left\| \frac{(\tilde{c}'(\Theta(t))\Theta'(t)) \times (\tilde{c}''(\Theta(t))(\Theta'(t))^2 + \tilde{c}'(\Theta(t))\Theta''(t))}{\Theta'(t)^3} \right\| = \frac{\|c'(t) \times c''(t)\|}{\|c'(t)\|^3}.$$

□

17. állítás. Egy általános c görbe torzióját a

$$\tau(t) = \frac{c'(t)c''(t)c'''(t)}{\|c'(t) \times c''(t)\|^2}$$

formulával számolhatjuk.

Bizonyításvázlat. A c görbe deriváltjait írjuk fel a (t, n, b) bázisban a 14. állítást használva.

$$\begin{aligned}c' &= vt \\c'' &= v't + vt' = v't + v^2\kappa n \\c''' &= v''t + v't' + (v^2\kappa)'n + v^2\kappa n' = v''t + v'v\kappa n + (v^2\kappa)'n + v^2\kappa(-v\kappa t + v\tau b) = \\&= (v'' - v^3\kappa^2)t + (v'v\kappa + (v^2\kappa)')n + v^3\kappa\tau b.\end{aligned}$$

Ebből $\|c' \times c''\| = v^3\kappa$ és $c'c''c''' = v^6\kappa^2\tau$, amikből következik az állítás. \square

A fenti állítás természetes paraméterezésű görbére a

$$\tau(s) = \frac{c'(s)c''(s)c'''(s)}{\kappa(s)^2}$$

formulát adja.

18. állítás. Egy görbe torziója pontosan akkor azonosan 0, ha síkgörbe.

Bizonyításvázlat. Síkgörbe esetén a görbe deriváltjai párhuzamosak a síkkal, így a 17. állítás szerint a torzió nulla.

Ha a torzió 0, akkor a binormális vektor állandó, jelöljük \mathbf{b} -vel. Ekkor a $t \mapsto \langle \mathbf{b}, c(t) \rangle$ függvény deriváltja 0, így állandó, azaz a görbe egy \mathbf{b} -re merőleges síkban fekszik. \square

5. Simulókörök és evolúták

Ebben az alfejezetben feltesszük, hogy a szóban forgó görbék biregulárisak, azaz a görbületük sehol sem tűnik el: $\kappa(t) \neq 0$. Egy c görbe *görbületi sugara* a görbületének a reciproka, azaz a t paraméterű pontban $\frac{1}{\kappa(t)}$. A t paraméterű pontjához tartozó *görbületi középpontja* a

$$c^*(t) = c(t) + \frac{1}{\kappa(t)}n(t)$$

pont. A $c^*(t)$ középpontú, $\frac{1}{\kappa(t)}$ sugarú, a simulósíkban fekvő kört a görbe *simulókörének* nevezzük.

Síkgörbék esetén a fent definiált c^* leképezést a görbe *evolútájának* nevezzük.

19. állítás. Ha egy síkgörbe görbületének deriváltja sehol nem tűnik el, akkor az evolútája parametrizált görbe.

Bizonyításvázlat. Mivel a κ sehol nem tűnik el, így a c^* leképezés differenciálható, elég csak azt ellenőrizni, hogy a deriváltja nem tűnik el. A derivált

$$c^{*'}(t) = c'(t) + \left(\frac{1}{\kappa(t)}\right)'n(t) + \frac{1}{\kappa(t)}n'(t) = v(t)t(t) - \frac{\kappa'(t)}{\kappa(t)^2}n(t) + \frac{1}{\kappa(t)}(-v(t)\kappa(t)t(t)) = -\frac{\kappa'(t)}{\kappa(t)^2}n(t),$$

ami a feltételek szerint nem tűnik el. \square

A továbbiakban azt is feltesszük, hogy a c görbe görbületének a deriváltja nem tűnik el.

20. állítás. A c^* görbe t -beli érintőegyenese a c görbe t -beli normálisegyenese.

Bizonyításvázlat. A c^* görbe érintőegyenese felhasználva az előző állításban kiszámolt deriváltat:

$$c^*(t) + \alpha c^{*'}(t) = c(t) + \left(\frac{1}{\kappa(t)} - \alpha \frac{\kappa'(t)}{\kappa(t)^2}\right)n(t).$$

Ha α befutja a valós számokat, akkor $\frac{1}{\kappa(t)} - \alpha \frac{\kappa'(t)}{\kappa(t)^2}$ szintén befutja a valós számokat. Így ez a kifejezés a c görbe normálegyenese. \square

21. állítás. A c görbe két $t_1 \neq t_2$ pontbeli normálisának metszete a $c^*(t)$ ponthoz tart, amint $t_1, t_2 \rightarrow t$.

Bizonyításvázlat. A két normális metszete valamilyen λ_1, λ_2 számokkal:

$$c(t_1) + \lambda_1 n(t_1) = c(t_2) + \lambda_2 n(t_2).$$

Átrendezve:

$$\frac{c(t_1) - c(t_2)}{t_1 - t_2} = \frac{\lambda_2 n(t_2) - \lambda_1 n(t_1)}{t_1 - t_2}$$

Felhasználva, hogy $n(t_2) = n(t_1) + n'(t_1)(t_2 - t_1) + o(t_2 - t_1)$,

$$\frac{c(t_1) - c(t_2)}{t_1 - t_2} = \frac{\lambda_2 - \lambda_1}{t_1 - t_2} n(t_1) - \lambda_2 n'(t_1) + \frac{\lambda_2 o(t_2 - t_1)}{t_1 - t_2}$$

A bal oldal határértéke $c'(t)$, ha $t_1, t_2 \rightarrow t$. Így a jobb oldalnak is van határértéke (és ugyanez). Mivel $n(t)$ és $n'(t)$ merőlegesek, így a λ_1, λ_2 sorozatok konvergensek, és ugyanaz a határértékük, legyen ez a szám λ . Ekkor a jobb oldal határértéke $-\lambda n'(t)$. A két oldal egyenlősége:

$$c'(t) = -\lambda n'(t).$$

Síkgörbék esetén a torzió 0, így a megfelelő Frenet-egyenletből kapjuk, hogy

$$n'(t) = -v(t)\kappa(t)t(t) = -\kappa(t)c'(t).$$

Az utóbbi két egyenletből kapjuk, hogy $\lambda = \frac{1}{\kappa(t)}$, így a metszéspontok határértéke a $c^*(t)$ pont. \square

Egy természetes paraméterezésű c síkgörbe egy *evolvens*e a $\hat{c}(t) = c(t) + (\lambda - t)c'(t)$ görbe, ahol a $\lambda \in \mathbb{R}$ paraméter. Könnyen meggondolható, hogy $t \neq \lambda$ esetén ez egy parametrizált görbe.

22. állítás. Egy c görbe bármely evolvensének evolútája a c görbe.

Bizonyításvázlat. Tekintsük a $\hat{c}(t) = c(t) + (\lambda - t)c'(t)$ evolvens görbe deriváltjait a c görbe Frenet-bázisával kifejezve.

$$\begin{aligned} \hat{c}'(t) &= (\lambda - t)c''(t) = (\lambda - t)\kappa(t)n(t) \\ \hat{c}''(t) &= -\kappa(t)n(t) + (\lambda - t)\kappa'(t)n(t) + (\lambda - t)\kappa(t)n'(t) = (-\kappa(t) + (\lambda - t)\kappa'(t))n(t) - (\lambda - t)\kappa^2(t)t(t), \end{aligned}$$

Ebből látszik, hogy $t < \lambda$ esetén a \hat{c} görbe Frenet-féle hároméle $(\hat{t}, \hat{n}, \hat{b}) = (n, -t, b)$. A \hat{c} görbülete:

$$\hat{\kappa}(t) = \frac{\|\hat{c}'(t) \times \hat{c}''(t)\|}{\|\hat{c}'(t)\|^3} = \frac{(\lambda - t)^2 \kappa^3(t)}{(\lambda - t)^3 \kappa^3(t)} = \frac{1}{\lambda - t}$$

Ebből a \hat{c} görbe evolútája:

$$\hat{c}^*(t) = \hat{c}(t) + \frac{1}{\hat{\kappa}(t)}\hat{n}(t) = c(t) + (\lambda - t)c'(t) - (\lambda - t)c'(t) = c(t),$$

azaz az eredeti görbe. \square

Láttuk, hogy az evolvens deriváltvektora az eredeti görbe főnormális vektorával párhuzamos, így merőleges annak érintővektorára. Ezért az evolvensok az eredeti görbe érintőegyeneseire mindenütt merőlegesek, azaz ortogonális trajektóriák.

6. A görbeelmélet alaptétele

Unicitás-tétel. Tegyük fel, hogy a $c_1, c_2: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ természetes paraméterezésű, bireguláris görbék görbület- és torziófüggvénye megegyezik. Ekkor létezik olyan irányítástartó egybevágóság, mely a c_1 görbét a c_2 görbébe viszi. Más szóval a görbület- és torziófüggvény irányítástartó egybevágóságtól eltekintve meghatározza a görbéket.

Egzisztencia-tétel. Adott $\kappa: I \rightarrow \mathbb{R}$ pozitív differenciálható függvényhez, és $\tau: I \rightarrow \mathbb{R}$ differenciálható függvényhez van olyan $c: I \rightarrow \mathbb{R}^3$ (bireguláris) görbe, melynek ezek a görbületi függvényei.

A Frenet-egyenletek egy lineáris differenciálegyenlet-rendszert adnak a Frenet-bázis elemeire, melyek eltolás erejéig meghatározzák a görbéket. Így a fenti tételek a differenciálegyenletek egzisztencia és unicitás tételén alapszanak.

7. Síkgörbék és a körülfordulási szám

Síkgörbék esetén a biregularitás elég erős megkötés, másrészt a Frenet-bázisnak úgyis csak a t, n eleme érdekes, a binormális vektor mindig merőleges a síkra. Ekkor a sík (t, n) bázisát érdemes pozitívan irányítva megválasztani, ehhez esetleg az n irányát ellentétesre kell módosítani. Ekkor a κ görbület értékét is ellentétesnek választjuk, hogy fennmaradjon a $t'(t) = v(t)\kappa(t)n(t)$ összefüggés.

23. állítás. Ha a síkgörbe paraméterezése $c(t) = (x(t), y(t))$, akkor a görbülete

$$\kappa(t) = \frac{x'(t)y''(t) - x''(t)y'(t)}{((x'(t))^2 + (y'(t))^2)^{3/2}}.$$

Bizonyításvázlat. A $b(t)$ vektor irányát a $c'(t) \times c''(t) = (0, 0, x'(t)y''(t) - x''(t)y'(t))$ vektor iránya határozza meg. Ha ennek első koordinátája pozitív, akkor felfelé mutat, és ekkor a (t, n) pozitívan van irányítva a síkban. Ha viszont az első koordináta negatív, akkor a görbület negatív. Így a 16. állítás adja a fenti formulát. \square

A következőkben tekintsünk egy természetes paraméterezésű $c(s) = (x(s), y(s))$ síkgörbét. Ennek a $t(s) = (x'(s), y'(s))$ érintővektora az egységkör kerületén van, jelöljük a vízszintessel bezárt szögét $\alpha(s)$ -sel (lokálisan definiálhatjuk az $\alpha(s) = \arctg \frac{y'(s)}{x'(s)}$ formulával). Ekkor $t(s) = (\cos \alpha(s), \sin \alpha(s))$, és így a főnormálvektor $n(s) = (-\sin \alpha(s), \cos \alpha(s))$. A t -t deriválva kapjuk, hogy

$$t'(s) = (-\sin \alpha(s)\alpha'(s), \cos \alpha(s)\alpha'(s)) = \alpha'(s)n(s).$$

Másrészt $t'(s) = \kappa(s)n(s)$, amiből $\alpha'(s) = \kappa(s)$. Ekkor

$$\int_a^b \kappa(s) ds = \alpha(b) - \alpha(a).$$

Ha a $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbe zárt (azaz $c(a) = c(b)$, $c'(a) = c'(b)$, stb.), akkor az utóbbi különbség 2π egész többszöröse, azaz

$$\int_a^b \kappa(s) ds = 2\pi N.$$

Az itt szereplő N egész számot nevezzük a görbe körülfordulási számának.

Egy $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbe egyszerű, ha $t_1 \neq t_2 \in [a, b]$ -re $c(t_1) \neq c(t_2)$.

1. tétel (Umlaufsatz). Egyszerű görbék körülfordulási száma ± 1 .

Legyen $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ görbe, és $\mathcal{F}: a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b$ felosztása. Ekkor a teljes görbületének az \mathcal{F} -hez tartozó közelítése

$$K(c, \mathcal{F}) = \sum_{i=1}^{n-1} \angle(c(t_i) - c(t_{i-1}), c(t_{i+1}) - c(t_i)).$$

A teljes görbület pedig ezek legkisebb felső korlátja:

$$K(c) = \sup\{K(c, \mathcal{F}) \mid \mathcal{F} \text{ az } [a, b] \text{ felosztása}\}.$$

Fox–Milnor-tétel. Bármely $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^3$ természetes paraméterezésű görbére

$$K(c) = \int_a^b \|c''(s)\| ds.$$

8. Izoperimetrikus egyenlőtlenség

Egy egyszerű zárt síkgörbe a síkot egy korlátos és egy nem korlátos részre osztja (Jordan-tétel). A korlátos részt nevezzük a görbe által közrefogottnak. Egy ilyen görbe pozitívan irányított, ha a közrefogott területet pozitív irányban kerüli meg (azaz a görbén haladva a korlátos rész bal kéz felé esik).

Lemma. Egy egyszerű, zárt $c: [0, l] \rightarrow \mathbb{R}^2, c(t) = (x(t), y(t))$ görbe által közrefogott területet a

$$A = \int_0^l x(t)y'(t) dt = - \int_0^l y(t)x'(t) dt$$

formulákkal számolhatjuk.

Bizonyításvázlat. A két formula egyenlőségét parciális integrálással bizonyíthatjuk. A második integrál pedig szektorszerű tartományokra (két függvénygrafikon közti terület) egyszerű helyettesítéses integrálás. Az általános esetben pedig felosztjuk a görbe által határolt területet szektorszerű tartományokra. \square

Izoperimetrikus egyenlőtlenség. Legyen c egy zárt, egyszerű síkgörbe, melynek a hossza l , és legyen a közrezárt terület A . Ekkor

$$4\pi A \leq l^2,$$

és egyenlőség pontosan akkor van, ha c egy kör.

Bizonyításvázlat. Legyen e_1, e_2 két párhuzamos érintő egyenese c -nek, melyek között van a c . Tekintsünk egy olyan \tilde{c} kört, melyet érintenek az e_1, e_2 egyenesek. Legyen az a koordináta-rendszerünk, melynek a középpontja a kör középpontja és az y -tengelye párhuzamos az e_1, e_2 egyenesekkel. Tegyük fel, hogy a $c(t) = (x(t), y(t))$ görbe természetes paraméterezésű és pozitívan irányított. A \tilde{c} kört paraméterezzük $\tilde{c}(t) = (x(t), \tilde{y}(t))$ módon. A görbék által közrefogott területek:

$$A = \int_0^l x(t)y'(t) dt, \quad \tilde{A} = \pi r^2 = - \int_0^l \tilde{y}(t)x'(t) dt.$$

Ezen formulákat, majd a Cauchy-egyenlőtlenséget használva

$$\begin{aligned} A + \pi r^2 &= \int_0^l x(t)y'(t) - \tilde{y}(t)x'(t) dt \leq \int_0^l |x(t)y'(t) - \tilde{y}(t)x'(t)| \leq \\ &\leq \int_0^l \sqrt{(x(t)^2 + \tilde{y}(t)^2)(x'(t)^2 + y'(t)^2)} dt = \int_0^l \sqrt{\tilde{x}(t)^2 + \tilde{y}(t)^2} dt = \\ &= lr. \end{aligned}$$

A számtani és a mértani közép közti egyenlőtlenséggel:

$$\sqrt{A}\sqrt{\pi r^2} \leq \frac{A + \pi r^2}{2} \leq \frac{lr}{2},$$

amiből átrendezéssel kapjuk a kívánt egyenlőtlenséget.

Egyenlőség esetén a számtani és a mértani középnek a tagok között egyenlőség van, amiből $l = 2\pi r$. A Cauchy-egyenlőtlenségben egyenlőség akkor van, ha

$$\frac{x(t)}{y'(t)} = \frac{\tilde{y}(t)}{x'(t)} = \pm \frac{\sqrt{x^2(t) + \tilde{y}^2(t)}}{\sqrt{y'(t)^2 + x'(t)^2}} = \pm r.$$

Így kapjuk, hogy $x(t) = \pm r y'(t)$. Koordinátacserével kaphatjuk, hogy $y(t) = \pm r x'(t)$. Ezekből $x(t)^2 + y(t)^2 = r^2$, azaz a c görbe valóban egy kör. \square

9. Négy csúcspont tétele

Lemma. Zárt természetes paraméterezésű $c: [0, l] \rightarrow \mathbb{R}^2, c(s) = (x(s), y(s))$ síkgörbe esetén

$$\begin{aligned} \int_0^l \kappa'(s) \, ds &= 0 \\ \int_0^l x(s) \kappa'(s) \, ds &= 0 \\ \int_0^l y(s) \kappa'(s) \, ds &= 0 \end{aligned}$$

Bizonyításvázlat. Az első következik abból, hogy $\kappa(0) = \kappa(l)$.

A másodikhoz felhasználjuk, hogy a görbe természetes paraméterezésű, azaz $x'(s)^2 + y'(s)^2 = 1$. Ennek a deriváltja $2x'(s)x''(s) + 2y'(s)y''(s) = 0$, amiből

$$x'(s)\kappa(s) = \sqrt{(x'(s)x''(s))^2 + (x'(s)y''(s))^2} = y''(s),$$

az előjelektől eltekintve. Meggondolható, hogy pozitív irányítású görbe esetén $x'(s)\kappa(s) = y''(s)$, negatív irányításúnál ellenkező előjelűek. Ekkor a pozitív irányítás esetén

$$\int_0^l x(s)\kappa'(s) \, ds = - \int_0^l x'(s)\kappa(s) \, ds = - \int_0^l y''(s) \, ds = 0.$$

A harmadikat is hasonlóan bizonyíthatjuk. \square

Egy síkgörbe *csúcspontján* olyan pontot értünk, ahol a görbület deriváltja eltűnik: $\kappa'(t) = 0$. Egy zárt síkgörbét *konvexnek* nevezünk, ha minden pontjában az érintőegyenese által meghatározott egyik zárt félsíkban fekszik a görbe (képe).

Négy csúcspont tétele. Egy egyszerű, zárt, konvex görbének van legalább 4 csúcspontja.

Bizonyításvázlat. A bizonyításhoz feltehetjük, hogy csak véges sok csúcspont van (különben nyilvánvaló az állítás). A κ görbület egy folytonos függvény, így van egy maximuma (legyen ez a pont a $P_1 = c(t_1)$) és egy minimuma ($P_2 = c(t_2)$), ezek a pontok csúcspontok (ha nem különböznek, akkor minden pont csúcspont lenne). Ha a görbület deriváltja csak ezeken a pontokon vált előjelet, akkor az így meghatározott íveken a görbület deriváltja pozitív, illetve negatív (esetleg egy-egy pontban 0). Jelölje e a P_1 és a P_2 pontokon átmenő egyenest. Meggondolható, hogy a konvexitás miatt a görbe előbb említett ívei teljes egészében az e egyik, illetve másik oldalán vannak (azaz az e nem metszi másutt a görbét). Legyen az e egyenes egyenlete $ax + by + c = 0$. Ekkor $(ax + by + c)\kappa'$ integrálja a görbe mentén szigorúan pozitív, ellentmondva a lemmának. Ezért a görbület deriváltja az egyik íven előjelet vált, de ekkor van egy másik előjelváltás is, azaz van még két csúcspont. \square